

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, v torki, četrteki in soboto, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ugarske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četr leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četr leta 3 gold. 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četristopne pettvrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tisk a. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. štev. 220.

Opravnistvo, na katero naj se blagovojo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Slavnemu državnemu zboru

pred Škotskimi vrati na Dunaji.

Avstrijsko občinstvo toži, da je državni zbor prav dolgočasen postal, da je brez zanimivosti. Nekoliko pri tem očitavanji je resnica. Opozicija je utrujena ali, kakor bi rekli, apatična, hegemonksa večina pa nema pravega predmeta, kar bi svet zanimalo. Celo gališka resolucija, ki še je včasih pozornost in pazljivost na slavnem državnem zboru obudila, je v umiranji in potem je glas in slava slavnega shoda na Dunaji na slabem, skoro pod ničlo.

Zato bi smel slavni državni zbor tako hvaležen biti, ko bi mu nek predmet posvetovali, ki bi zopet pazljivost vsega avstrijskega občinstva obudil v najpopolnejši meri. Ta predmet je tako nagajiv in ima to neskončno imenitno prednost, da pobije Slovane v Avstrije z njihovim lastnim orojjem. Ker Slovani nismo sebičneži in tudi gospodom Nemcem radi slavo privoščimo tega predmeta, ki bo slavo slavnega državnega zbora jako pomnožil, nečemo zamolčati ampak ga javno imenujemo.

Znano je, da je lanski češki deželnemu zboru za maršaleka Lobkovica predložil Njegovemu Veličanstvu neko postavo o narodni ravnoopravnosti. Ta postavo nij dobila najvišjega potrjenja, ker je takrat Beust in Andrassy podrl Hohenwartovo ministerstvo in se je, kakor je znano, avstrijska politika zasukala na magjarsko-nemško politiko, ali bolje rečeno: na nemško in na magjarsko politiko.

Ves svet se še dobro spominja, kako „slaba“ je bila tista Rieger-Martiniceva postava o narodni ravnoopravnosti. Nij bilo nemškega politikarčka in nemškega časnikarčka v najmanjšem kotu Avstrije, kder bi se

ne bilo z indignacijo konstatiralo, kako je omenjena narodnostna postava izmišljena, da tlači in posiljuje uboge Nemce in njim pravico tare in krivico dela.

Dobro! Kaj ko bi se začel slavni državni zbor zdaj maščevati nad tem grešnim napadom proti Nemštvu in orožje obrniti proti svojim lastnim očetom. Kaj ko bi zdaj državni zbor, ne imajoč lepšega in vspešnejšega dela in da ne dolgočasi sebe in občinstva, ono narodnostno postavo v roke vzel in jo, premeniv ime Čehov v Nemce in ime Nemcev v Slovane, za državno postavo proklical in kroni v potrjenje predložil. Onda bi se tepel zlokobni Slovan z lastno šibo in nam je tudi pomagano. Mi prosimo te šibe.

Če se tega predmeta neče polastiti večina slavnega državnega zpora, ga priporočamo tako zvani opoziciji (na pr. Poklukarju in tovarišem), če se ga pa tudi ta ne poprime, ga odstopimo slavnemu vladi, ki si je vladu nastopivša na čelo zapisala, da hoče ravnoopravnost v življenje spraviti. Vsakako pa bo predmet hvaležen, poskusite, saj nič ne košta, zagotavljamo pa Vas, da obudi pozornost vsega avstrijskega občinstva in tudi poročitelj se obvezuje biti slavnemu državnemu zboru zvest poslušatelj.

Dopisi.

Od Drave. 28. maja. [Izv. dop.] (Uradniki in slovenščina). Smijati smo se moralni, dasi bi bogme ne bilo smijati se tako resni stvari — ko smo v zadnjem „Slov. Nar.“ brali prvo notico med „raznimi stvarmi“, namreč dokazilo, kako celjsko okrajno glavarstvo slovenski uraduje. Študirali in študirali smo kaj hoče g. Kankovski županji prav za prav povedati. In

to smemo brez žaljenja osobne pohlevnosti reči, da posebno veliki tumperi nij smo. Učili smo se vseh slovanskih jezikov in se jih tako precej naučili, tudi drugih kulturnih jezikov nekaj znamo, in nemščini, ki edina v nebesa pomaga, smo pogledali do korena. Ali ko smo brali Kankovskega celjski slovenski „erlass“, nam je migljalo pred očmi in menili smo, da beremo Ulfilovo starogotisko biblijo, ali pa pismen ostanek starih Etruskov. Za vraga, kaj je en nemškutarsk uradnik v stanu narediti iz našega lepega slovenskega jezika!

Vi ste rekli, da se tako iz Slovencev norca dela. Jaz pa rečem še več. Tu imajo nemškutariji prav sistem. Oni nalašč tako čobodro skupaj „sklobasajo“, da bi našemu neukemu ljudstvu rekli: glej, slovensko ti je ravno tako nerazumljivo kakor nemško, torej naj raji pri starem, pri nemškem ostane. Temu zlobnemu počenjanju bode treba nasproti stopiti.

Mi Slovenci ne terjamo od uradnikov da bili filologi. Od početka jim radi še gramatikalne pomote odpuščamo. Nam je za stvar več, kot za obliko. Naj uradniki pišejo tako, da jih bode ljudstvo razumelo. Zato je pa treba, da se učē. Vsak človek se mora učiti, tudi nemški hribovec nema pojma o nemškem pisanji. In nemškim hribovskim (sit venia verbo!) „trotelnom“ so podobni oni rojeni Slovenci, ki svojega jezika ne znajo, pa se ga tudi ne učē.

Iz Ljubljane, 28. maja. [Izv. dop.]

Med ljubljanskimi delavci se je začelo zopet gibanje. Pretečeni teden se je ustanovila asocijacija črevljarjev in zadnjo soboto se je zbralo okolo stotinovskih pomočnikov, ki so se posvetovali o tem, kako bi si ustanovili tudi lastno asocijacijo. Pri mizarjih bode stvar na vsak način težje se izvršila, kakor pri nas krojačih in črevljarjih, kajti mizarjem treba mnogo več kapitala, kakor imen

Listek.

Rimsko govorništvo.

Spisal prof. Davorin Valenčak.

I.

„Ex multa eruditio et plurimis artibus et omnium rerum scientia exundat et exuberat admirabilis eloquentia.“

Kar je za pojedinka jezik, govor, to so za cele narode njih slovstva. Nič na tem svetu človečke notrajnosti, pameti, razuma, sreca, z jednoj besedo, človečkega duha bolje ne izražava, nego njegov jezik, bodi si že v ustnem budi si v pisanej besedi. Ravno to isto velja tudi za posamezne narode glede njih slovstva. Slovstvo je tedaj slika in prilika naravnega duha, pravo živo zrealo vseh narodnih ved, znanostij, umetnostij, javnih in zasobnih, društvenih in državnih del, s kratkega v kuponost celega dušnega in telesnega gibanja. Ker je pa v rimskem slovstvu izim zgodovinarstva pravi narodni značaj naj bolje v govorništvu izražen, mislim, ka ne bude odveč, ako si rimske govorništvo bliže ogledamo.

Rimsko zgovornost (eloquentia, as oratoria), vrhunec ter dolgo časa dušno središče proze in naj narodnije pleme slovstva Rimljani, izčimila se je v javnosti rimskega življenja. Po veselju prostega naroda do nje z jedne strani a po tekmi

najplemenitijih državnikov z druge povzdignuta, postala je orodje in sredstvo, rekel bi, organ uprave v starešinstvu (senat), pravd ter zakonodavstva, razvijajočega se v skupščinah (comitia). Slovela je poleg vojaške slave kot najbolja pripomočnica do moči in politične veljave. Sicer pa je pozno dozorela na solnem grčke govorničke umetnosti, ostavši naj domačiji in priljubljeni kos rimske omike do propada ljudovlade. Osoda rimske zgovornosti je tedaj tudi osoda zgodovine rimske države; njeni bitje je bilo ustvarjeno in vložito v narodnem značaju.

Izurjevali so se zarad dejanske potrebe ne samo najvrljiji republikanci, na čelu najvišji državni oblastniki, konzuli in cenzorji, temuč tudi cesarji nekoliko v govornički zvedenosti, koje nij mogel niti tribun pred razburjeno množino niti vojskovedja pred vojaki pogrešati. Za tega delj veljajo tudi govorji državnikov in vojskovedjev v zgodovinopiscih, naime pri Katonu in Sallustiju, za službine spise (acta) sodržavajoče istinitost in objektivno vrednost.

V tej stvari je tedaj posnemanje tujcev (Grkov) glede načina in znanosti bilomejeno ter se je protezalo samo na prizadevanje za gladkejše vnanje oblike in umetnostne pripomočke; poslušalcem so bili večji del slovstveno-neuki in evet na tem polju delavnosti je poganjal po največ iz osobne pretege, kojo si je govornik pridobiti znal.

Rimska zgovornost je na vse strani čist izrastek rimljanske narodnosti, rimljanske politike.

Iz vseh rimskih govornikov povzdiguje se in moli kot velikan proti nebu Ciceron; on deli obe dve dobe, v katere zgodovina rimske zgovornosti razpada: republikansko (ljudovladno), koja se je organiški do umetnosti razvila in izobrazilna, in pa monarhijsko, koja je skoz četiri stoletja skoro samo svoje panegiričke predmete menjavala.

Prvej je manjkal do Hortenzija čvrsti kolovoz osnovalnosti in retoričkega ustroja, toda osebna veljava besednika, njegova ponosnost, in jakost značaja v zvezi z dovitipom in logičnoj ostrostjoj je sovremenikom zadostovala.

Tehnika retorjev (učiteljev umetne zgovornosti pri Grkih), kateri so se bili v tiste dobi v Rim s svojoj modrostjo in s svojimi šolami vred siloma vrinoli, imela je malo upliva; malo je zdaval tudi pismeni načrt (commentarius) ali ustmena predvaja (commentatio), mnogoveč se je govornik na foru (trgu) prepuščal svojej zdravej pameti in pa vtiskom trenotka. Razen tega dozdevala se je resničnost v misljenju in besedi pri javnih obravnavah in tudi v starešinstvu (senat) zadostna, a na čejoče potomstvo se nij nikakov obzir jemal.

Trezen in priprost početnik rimskim govornikom bil je Appij Klavdij Slep (Appius

novanim rokodelstvom. Mojstri so seveda s tem delovanjem jako nezadovoljni, in se jezé, ali s tem nij vprašanje rešeno. Delavsko izobraževalno (?) društvo je imelo denes svoj mesečni shod. Navadni pridigar načelnik Kunz je tudi denes, kakor pri vseh drugih zborovanjih, sam govoril. Res srečno društvo, kjer načelnik vse posle preskrbi in društveniki samo prikimavajo. Vidi se pa vsak dan bolj, da naši delaveci nemajo za socijalistična in komunistična načela nobenega razuma, izvzemši nekaj krojačev. Med tem, ko jim pane Kunz dokazuje in govorji, da narodnost nij nič, da delavec nema narodnosti, da so narodni Slovenci največji sovražniki delavecev, vendar naši slovenski delaveci s ponosom zmirom poudarjajo da so Slovenci; tudi le slovenske pesmi pojó, med tem ko bi Kunz rad, da bi peli nemške pesmi in jim „die Arbeit hoch!“ deklamira. Mladi krojač gospod Kunz, ki je, kakor sam pravi, delavski „vodja“ ljubljanski, vsak dan sam bolj uvidi, da se je dosti pre malo učil, da presneto malo zna, da bi mogel biti poveljnik ljubljanskih delavecev. S frazami in zabavljanjem na enega ali druga, na to ali ono stranko, še dolgo nij rešeno socijalno vprašanje. Smešen je bil predlog, ki ga je Kunz pri današnjem mesečnem zboru stavljal, naj bi se sklenilo, da tudi ženske imajo pravico zahajati v društveno stanovanje in se posluževati knjig in časnikov. Gospod vladni zastopnik Gutman pa je takoj zabranil vsako razpravo tega predloga, ker je proti pravilom in bi se še iz drugih uzrovkov ne mogel na noben način odobravati. Kunz se je sicer nekoliko kremžil, potem pa sam debatirati začel o drugi točki dnevnega reda, namreč napraviti — velikansk ples. To so tla, kjer je ljubljanski „dalavski vodja“ dosti bolj domač nego v nemškem in slovenskem govoru ali v pravopisu teh jezikov.

Iz Kranja 28. maja. [Izv. dop.] (Beda učiteljskih pripravnikov. — Hranilnica. — Dekliške šole.) Učiteljski pripravniki iz Ljubljane so naredili binkoštno nedeljo v naši čitalnici besedo s prav zanimivim načrtom; ta beseda je iz dvojih uzrokov znamenita, prvič ker so jo nam naredili gostje iz Ljubljane, drugič so napevi, ki smo jih takrat slišali, vsi novi; zložil jih je znani mojster Nedved in se bodo še le tiskali, kadar se nabere dovolj narodenikov. Mi sprejemamo ta novi oddelek Nedvedovih pesmi z velikim veseljem in jih priporočamo vsakemu, komur je mar za slovensko petje. V natančno presojevanje se tukaj ne morem spuš-

čati, samo toliko rečem, da so te pesmi izvrstne. Gospodje pripravniki pa so tudi s svojimi izurjenimi glasovi veliko pripomogli, da so se pesmi tako dopadle. Takih pevecov naša čitalnica nij kmalu slišala. Igra „pravda“ se je tudi prav dobro predstavljala. Škoda, da nij bilo več poslušalev, ker lepa binkoštna nedelja je ljudi na vse strani razvabila. — Hranilnica, ki se tukaj snuje že več ko eno leto sem, ne more belega dne zagledati in ga najbrž tudi ne bo. Uzroki so različni, najbolj pa zavira vlada sama, ki ima z nemškutarji ljubljanske hranilnice roke pod eno odojo, manjkalo je pa tudi odločnega postopanja od druge plati. V zadnjem zbornu deležnikov ni prišlo do nobenega resnega sklepa in cela reč gre najbrž narazen, ako ne prevzame trdna roka zavoženega dela. Zdaj ko se snuje v Ljubljani nova narodna banka, mislijo mnogi, da se z ustanovljenjem podružnice v Kranji tukajšnjim denarnim zadevam lehko pomaga. — Zastran zlo potrebne dekliške šole tudi nemam nič veselega poročati; deželni šolski svet je že večkrat pritiskal na Kranjske može, da bi se saj v 4. razredu ločile dekleta od fantov, pa brez vspeha. Te dni je bila ta zadeva spet na dnevnem redu, pa na sukanje nekega gospoda, kateremu bi moral duševni blagor mesta najbolj na sreču ležati, se je ta stvar neugodno rešila. Denarja manjka, se pravi. Da pa mesto hišo kupi, samo da jo more potem podreti, zato se je pa denar dobil? Zakaj se tudi v šolski namen ne bi moglo pobirati? Prepričan sem, da bodo oni mestjani, ki so darovali v olepšanje mesta, tudi za šolo kak gol dinar dali, ker to gotovo vsak sprevidi, kako potrebna je posebna šola za dekleta. Ali hočemo zmiraj pri starem kopitu ostati? Povsod okolo nas se skrbi za povzdigo in množenje šol, tukaj bi pa ne imeli občutka za to, kar terja čas in zdrava pamet! —

Iz Ptuja 28. maja. [Izv. dop.] Pretečeni torek je bila v ptujski čitalnici glavna skupščina in volitev novega odbora. Izvoljeni so za predsednika gosp. dr. Ploj, za podpredsednika gosp. Hržič, za tajnika g. dr. Gregorič, za denarničarja g. prof. Žitek, za odbornike gg. Kaiser, Jurca, Planinšek, za namestnike gg. Mašel, Robič, Kornfeld. — Iz računa se je razvidelo, da društvo v denarnem obziru, akoravnno je to zimo same velike veselice napravilo, dobro stoji, kakor nikdar, ker so se v zadnjem času vsi dolgovali plačali, in še je v kasi preej denarja ostalo. Uzrok temu je, da je društvo veliko gostilnico v

najem vzel, katera mu preej dobička prinaša, in v katerem ima tudi za društvene namene lepe in primerne sobane. Naročilo si je tudi dosti časopisov. Za tega delj je tudi število društvenikov veliko, kakor malo kedaj poprej. — Društvo tedaj vabi domoljube, kateri še do sedaj niso pri društvu, da kmalu pristope.

Iz Zagreba, 28. maja. [Izv. dop.] Denes so bile dve volitvi, včeraj ena. V Križevcih je izvoljen narodni kandidat Drag. Ferkić in v Koprivnici narodni kandidat Viktor Špišić. — Včeraj je pa bila Volitev v Ivanču gradu. Izvoljen je magjar Raič z 26 glasovi proti 22, katere je dobil narodni kandidat dr. Posilović. Magjaroni so zmagali s tem, da je vlada poslednji hip izbrisala 18 narodnih volilcev! Ta volitev je torej neveljavna.

Jutri bode glavni boj na vsej liniji! Telegrafično vam budem poročal o izidu. Bog daj da bi imel dobro poročati.

Politični zrak je zamolkel. Na vse kraje so vojaki poslani, vlada bude boj na življene in smrt, z vso kruto silo, z vso krivico, divjaško, po magjarsko!

Počil je glas po Zagrebu, da so že vladni ukazi napisani: prijeti in za preti nekatere vodje narodne stranke, v prvi vrsti Vončino, ako zmagamo, ali kakor je že verjetnejše, ako ne zmagamo. Vlada bude skušala provocirati nerede na vsak način. Ako se dade narod zavesti, potem bi kruta sila divje gospodarila.

Iz Dunaja, 28. maja. [Izv. dop.] Ustavoverci in njih nemška vlada so v eni stvari že srečno na konci svoje modrosti in stoje kakor „vol na gori.“ Z gališkim ali poljskim „ausgleichom“ ne bode nič, to je od včerajšne seje ustavnega odbora jasno, in kdor bi še dvomil, temu denes vladni listi to naravnost povedo. V ustavnem odboru so sicer pododsekov elaborat sprejeli, ali to nij še nobeno sprejetje, ker niti enega nij v tem odboru, ki bi ne bil ali proti tej ali proti oni točki. Ves izdelek „gališkega poravnjanja“ je (to pravi NB. vladna „N. fr. Pr.“) „tak Galimatis, v katerem en odstavek drugega, ena beseda drugo ubija, tako da to dete ne bode med živimi hodilo okolo.“ Sramujejo se tega deteta lastni očetje, Poljaki ga ne priznavajo, vlada ga ne izpozna za svoje — ob kratkem en humbug ustavoverni je menj. Pa tudi ko bi ne bil ta izdelek tako za nič, — v zbornici sami nij dveh tretjin zanj, ker so odločno proti njemu vsi nepruski

(Dalje v prilogi.)

Claudius Caecus) okolo 312 pred Kr. Za njim sledilo je več velikih državnikov, kateri so s svojo važnoj besedo v težavnih obravnavah, v cenzuri ali v pogrebnih govorih sloveli. Za temi pomoli se prvi slavni govornik, Katon cenzorički (Cato Censorius), — rojen 234 ali 239, umrl 149 pred Kr. — v svojih 80 (prvotno črez 150) jedernatih govorih, koje so zarad razumljivosti in zdrave pameti čislali in kot spomenike politične in nравne zgodovine dolgo prebirali. Katonova zgovornost je vendar pri vsem tem bolj robata in rimsko-silovita nego pa lična bila.

Na svoje zadnje dni se nekoliko izkaže s svojo telesnoj — v kriljenju in umnej rabi glasa obstoječo — zgovornostjoj Sulpicij Galba (Sulpicius Galba).

Poleg njega in za njim bil je na glasu Lelij (Laelius) in naj ličniji besednik, mlajši Scipion Afričanski (Scipio Africanus minor Numantinus) — rojen 185, umrl 129 pred Kr. — Vse svoje prednike in vrstnike pa prekos v bistroumju in globočini učenosti mlajši Grachho (Caius Sempronius Gracchus) — umorjen 121 pred Kr. — naj temeljitejši starejših govornikov.

Od početka sedmega stoletja — urbis conditae = 154 pred Kr. — dobivala je sicer zgovornost obilne hrane iz bolje uredjenih obravnav velikih in težavnih državnih pravd, pri katerih so se najimenitniji možje udeleževali, iz osornejega pro-

tivništva strank, posebno ko je demokratička od naj sposobnejših besednikov zastopana bila, nadalje iz napredka v zakonodavstvu, toda zmirom redkeje so se govorniki navduševali za kake više političke namene.

Bolj po prijenosti (naturelu) in osobnej obdarovanosti doseгла sta slavo, ki se je pa naj več na mnenju sovremenikov osnivala, Marko Antonij (M. Antonius) in pa Lucij Licinij Debeli (L. Licinius Crassus).

Ko so pa bili grčki retorji svojo umetnost in metodo (methodus, naučni način) v Rimu vtaborivši širokoustnost azijatskega zloga (stilus) vpletali, osnoval je in razvil Quintus Hortensius (Quintus Hortensius) — rojen 114, umrl 50 pred Kr. — v svojej dolgoletnej delavnosti uredjeno tehniko, obstoječo v besednem lišpu, živahnosti in sijajnem kriljenju (actio), kar je pa samo kratko trpelo in brez zdatnega nasledka prešlo, popolnem se vjemaje s gospodskoj osoboj možaka, ki se je za vživanje življenja in dobrohotnost najvišjih stavov bolj zanimal nego za vse druge.

Biten napredok se je stoprv pokazal proti koncu tistega stoletja, porodivši se iz tekmanja naj sposobnejših državnikov, koji so z nauki modroslovev razsvetljeni, v pravilih retorike in sicer v učilnicah najizvedenejših govorničkih umetnikov izurjeni, največ pa po atičkej zgovornosti in potedašnej vnetosti za nauke sploh spodbujeni slo-

bodo in iznajdbo posameznikov s terjatvami umetnosti izjednačili.

Tako so po raznih stezah hodili, poleg in jeden za drugim Cezar (C. Julius Caesar), čisljan zarad razumljivosti in izbranosti svojih besed. Calvo (Calvus 82—48 pred Kr.) ognjen in poln nравnostne vnetosti, zavzet — Ciceronu ravno nasproti — posebno za krepkoč in kratkoč govor, zatelebal je zarad svoje prestroge treznosti v okornost. Marko Bruto (M. Brutus) bolj modroslovec nego govornik, in Azinij Pollio (C. Asinius Pollio) oba skrbna, napeta in mrzla.

Marko Celijs Rufo (M. Caelius Rufus) dovitpen in duhovit, no s vsoj vetrnostjoj brez značajne duše.

Kalidij (Calidius), Sulpicij Rufo (Sulpicius Rufus) in za njima Mesalla sloveli so po svojej ličnosti in milini.

Samo veleum Ciceronov (M. Tullius Cicero), mojstra rimskih govornikov, znal je najvelečanskeje prednosti sèkupiti; najredkejše soglasje (harmonija) govorničkih pripomočkov, kakor so: duševnanska izurjenost, naj pogodnejši dovitip, znanost prava, obilica stvari iz proučenih starih slovstev, čar nepresežene skladbe (kompozicije), dostenost okretnega kriljenja (actio), nahaja se pri njem, vse lastnosti, v katerih je najpopolnejši plod republikanske umetnosti izražen.

(Drugi oddel članka prih.)

ustavoverci in so Janovski, Tomaščuk in Coronini celo minoritetni votum naznani.

Vse to nas more veseliti, iz dvojnih uzrokov: prvič ker so ustavoverci zopet jasno svojo jalovost pokazali, drugič, ker ne moremo za to biti, da se peče samo Poljakom posebna klobasa.

Zdaj ostane ustavovercem še en otročji konjiček, na katerem jahajo: direktne volitve. Vidi se kako je na tem projektu njih zadnje upanje viseče. Zato strahom silijo in rinejo v vlogo, naj brž izdela dotično postavo. A lehk je šepetati, lehko fraze drobiti, težko pa z dejanjem kaj pokazati. To čuti ministerstvo in Auersperg, mnogo nadlegovan, se je moral silno otepati muh in izreči: da vlada neče, „ne more še te postave predložiti, ker jo je treba tehtno preudariti kajti izdelana in sprejeta lehko ustavova iz podkoplje, namestu da bi jo rešila.“ Tehtno preudariti! Kako so preudarjali in pretehtovali galisko poravnjanje! K vsaki besedi je skoraj deset govornikov govorilo, vsaki stvari so na zobe pogledali, in ko so nazadnje po dolgem trudu podobo ustvarili, vidijo, da je grda, in samih je strah pred njo. — Tako se bode godilo tudi direktnim volitvam. Torej še nekaj časa bodo pred škotskimi vrati dangibili. Kadar bodo sami prepričani, da niso v Avstriji za rabo, dobodo zasluzeno slovo.

Izid volitev na Hrvatskem.

(Telegr. „Slov. Nar.“)

Zagreb, 29. maja.

Od dozdaj (do 5. ure 30 min. popoldne) znanih volitev — je voljenih 47 narodnih in samo 12 magjaronskih kandidatov. V glavnem in slobodnem gradu Zagrebu smo narodnjaki zmagali špartansko. Slava!

Kraljevica, 29. maja.

Sijajna zmaga. Izvoljeni so narodnjaki: Derenčin, Turković, Crnadak; tudi Mrazović, Jakić, Krestić. Slava!

Daruvar, 29. maja.

Pobjeda naša ovdje i u bližnjem kotaru Poljani! Živila domovina!

Zagreb, 29. maja.

(Ob 8. uri zvečer.) V Zagrebu narodnjaki zmagali. Iz dežele je znano 48 narodnih volitev in le 13 magjaronskih. O 6 volitvah se še ne ve.

Politični razgled.

Mati našega cesarja, nadvojvodinja Sofija je 28. t. m. v 67 letu svoje starosti po dolgi bolezni umrla. Ta novica bode gotovo senzacijo naredila ne samo po celi monarhiji, nego tudi preko mej Avstrije, kajti od časa cesarice Marije Terezije nij bilo nobenega ženskega uda naše cesarske rodotvorne, ki bi bil s tako ostrim duhom, tolikimi uspehi in tako odvažno v vsode narodov in vladanje segal, kakor je baš umrla nadvojvodinja Sofija, posebno leta 1848 in v kasnejšem absolutističnem času. Njenemu vplivu se pripisuje čin, da se je odpovedal cesar Ferdinand Dobrotni, njej se pripisuje strogo uvedenje absolutizma, konkordata, i dr. O vsem tem nemamo mi, niti zdaj soditi, to preišče zgodovina, gotovo je pa to, da je Sofija bila vedno prijateljica nemškega centralizma, kateri je bil po njenem prepričanju najbolji za Avstrijo. Bridke izkušnje so jo lehko učile, da njeni prizadevanje nij rešilo dveh provincij in edinstva države.

Nekatere izvenske nemške novine poročajo, da je grof Andraši izgubil ves „stik“ z Nemčijo in da tudi gleda druge vnanje politike nema gladkih potov. Cesaru samemu se uradovanje Andrašjevo baje ne zdi prav redno. Ako bi Andraši prej padel nego Auersperg, bi imel Beust upanje nazaj priti. Sicer pa, ako Andraši pade z Auerspergovim ministerstvom vred, imajo izgled „konservativni kavalirji“ da podedovajo njegovo mesto. —

Češke novine so polne popisov strašne nesreče, katera je vsled velikanske povodnji zadeła mnogo njih rojakov, povodnji, kakoršna se na Českem ne pomni. Vsi listi pozivljajo rojake, kateri niso od nesreče zadeti naj pomagajo nesrečnim bratom, ki so iz premožnih ljudi postali črez noč berači. Lepo bi bilo, da bi po svoji moći pomagali tudi mi Slovenci bratom Čehom.

Nova uredba pravosodja. Zadnjič v državnem zboru sprejeti novi red za kazenske pravde je po izjavi pravosodnega ministra začetek nove uredbe vsega pravosodja. O osnovi, ki se bode o tej stvari državnemu zboru predložila, se poroča, da se imajo državna pravdništva zraven statusa sodnij popolnem samostalno organizirati. Status sodnij bode imel v bodoče dvorne svetovalce višjih deželnih sodnij, pravosodne svetovalce (Justizräte), asesorje, adjunkte in aktuarje. Red okrajnih sodnikov neha. Predstojniki sameznih sodnij in kolegijalnih sodnij prve instance, bodo pravosodni svetovalci. Aktuarji bodo pomočniki pri sameznih in kolegijalnih sodnijah. Z novo uredbo je združeno zvišanje plač in sicer bodo dobivali svetovalci višjih deželnih sodnij 3500, 3000 in 2500 gld., pravosodni svetovalci 2300, 2000, 1800 gld., asesorji 1500 in 1300 gld., adjunkti 1100 in 1000 gld. aktuarji 700 in 600 gld.

Francoska narodna skupščina se posvetuje o novi postavi zastran nabiranja vojakov in uredjenja vojske. General Chanzy je v tej debati priporočal naj skupščina brez dolgih govorov postavo sprejme. General Trochu je razkladal, da je propadanje francoske vojske počelo se že po Napoleonu I., ker se je disciplina zmanjšala. On priporoča, naj se Francoska prerodi s tem, da se narodna izreja in vojska z disciplino in decentralizacijo popravlja. — Nemci, kateri so ob enem jako v strahu kako bodo do marea 1874 dobili še ostale 3 milijarde vojne odškodnine, z veliko zavistjo in tudi s strahom gledajo kako Francozi vojsko organizirajo.

Napoleon je vsem generalom, ki so bili ž njim pri Sedanu, pisal, da on sam odgovornost za sedansko izdajo vojske na-se jemlje. Generali pa, katere je sedanski vitez hotel s tem pismom pridobiti, izročili so pismo predsedniku republike Thiersu in tako dokazali, da nečejo z Bonapartom nobenega posla več imeti.

Med Rusijo in severno Ameriko se bode zopet vršil prijateljsk čin medsobojnega poravnjanja. Kakor je Rusija pred nekaj leti ameriškim zedinjenim državam prodala svoja severoamerikanska posestva in si tako naklonenost Amerikanec pridobil, tako jim misli zdaj prodati še Aleutiške in Kuriliške otoke, ki so Amerikancem zarad lovljenja morskih somov velike važnosti, a Rusiji preveč oddaljeni.

Na Španjškem je vsegamogočni Serrano prevzel ministerstvo. Novine, katere so mu očitale, da je on uzročil umor generala Prima, dolže ga tudi zdaj, da je ob pravem času s am uzročil karistični vstanek, da bi ga slavno mogel zatrepi in se do samovladja popeti.

Razne stvari.

(Velika povodenj na Českem.) Zadnjo nedeljo je čez severno-zapadni del Češke vsled pretrganja oblakov v okrožji kakih 100 kvadratnih milj strašna povodenj prišla. Mnogo rek in potokov je prestopilo svoje struge in ves plan preplavilo, tako da so posamezne vasi popolnem pod vodo skrite bile in je mnogo prebivalcev utonilo. Nekoliko vasi je voda popolnem razdrila in Veltava, v katero se po večjem manjše reke in potoki zlivajo, je tako narasla, da je v noči med 26. in 27. t. m. v naglici tudi v Pragi povodenj nastala. Po noči ob dveh so vojaki začeli po mestu bobnati in ljudem oznanjati, da se velika nevarnost bliža. Prestrašeni so meščani ustali in ko se je dan naredil, bilo je v mnogih ulicah Prage že toliko vode, da se je moglo samo s čolni iz ene hiše v drugo priti. Na češki zapadni že-

leznični so se vožnje prenehati morale, ker je železnični nasip voda poškodovala. Mnogo mostov je razprtih, celo železne moste je velika voda pretrgala. Po rekah plava les, ute za kopeli, še cele bajtice; živino in ljudi vlačijo iz rek. Hmeljeve zasaje so vse razdejane in sploh je žetev v nesrečnih krajinah za to leto uničena. Škoda se ne da še preračunati, vendar pa se poročila tako glasé, da je narodno premoženje gotovo milijone izgubilo. Voda je tako naglo rasla, da prebivalcem nekaterih vasi nij bilo mogoče uiti. Siromaki so bežali najpred na strehe, pa tudi tu niso bili varni, kajti voda je kmalu vse strehe preplula in v nekaterih vasih je vse živo potonilo. Češka zapadna in Buštěhradska železnica imate neizmerno škodo in piše se, da znaša izguba teh dveh naprav čez en milijon. Vsi češki časniki so začeli nabirati pomočke za nesrečne rojake, tako tudi nekaj dunajskih in cesar je precej, ko je izvedel o veliki nesreči, poklonil 10.000 gld. iz privatne kase za nesrečnike; ali škoda je tolika, da bode potreba večletnega truda in dela, da se nadomesti izguba, katero je divji element v malih urah na pravil. Vsled te nezgode na Českem so vse reke silno narasle in Laba, katera vso vodo na Českem v sebi zbira in jo potem na Saksonsko in dalje do morja spravlja, je tudi po Saksonskem mnogo škode napravila.

(Sokolov izlet) v Litijo in v Št. Martin ne bo 2. junija, kakor je že enkrat naznанено bilo, ampak v nedeljo 9. junija.

Starosta dr. V. Zarnik.

(Koncertno soarejo) napravi — kakor se nam iz Ljubljane piše — nedeljo 2. junija na novo odprttem vrtu čitalnice g. kapelnik Schantel s pripomočjo pevskega zбора dram. društva in čitalnice in vojaške godbe. Program naznanimo v prihodnjem listu. G. kapelnik Schantel si je po dveletnem delovanju pri slovenskih gledaliških predstavah, za katere je razen tega da je vodil vse muzikalni del, zložil mnogo slovanskih poutpourrijev in popotnic, pridobil toliko zaslug, da se smemo nadejati, da bode ta večer premalo prostora za vse došle goste. Srčno obžalujemo, da po vojaških spremembah že letošnjo jesen izgubimo tako izvrstnega muzikarja, ki nam je po svojem ljubeznjivem obnašanju prav ljub in drag postal in nam bode ločitev prav težka.

(Iz Ljubljane) se nam 28. majnika piše: Da v denašnje političnej „saison morte“ časnikarji niso popolnem brez gradiva, zato skrbi nemčurska druhal v izobilji. Komaj so se v Celji zopet sijajno blamirali, že pride malo dñij pozneje v Ljubljano k svojim bratom Celjan, ki čuje na ime Walland. To bi samo po sebi ne bilo nič skandaloznega, a imenovano človeče se je bilo ali tevtonske furje ali pa ljubljanskega piva čez moč navzelo ter v krčmi „pri zlati zaponi“ tako razsajalo, da ga niti njegovi najiskreniji privrženiki ne mogo zagovarjati. Kričal je kakor bi bil obseden ter rabil izraze, katerih ne moremo nayanjati, vmes pa s cilindrom tolkel ob mizo, za kratek čas pa tudi pobratima znanega Dorneka po glavi. Množica gostov mu je sikala, smijala se njegovej surovosti, naposled pa mu je krčmar, ko je začel nemčur stole premestavati, to zabranil, na kar se je celjsko dete odpravilo a pri odhodu zaklicalo gostom, med katerimi je bilo tudi mnogo častnikov: „Nemški biki in slovenski osli, lehko noč!“ Tej, nemški galantnosti se je vse smijalo, le kletarica ne, kajti morala je za gosp. zabavljačem na dvorišče, ker je bil pozabil plačati pijačo. Ž njim sta jo tudi pobrala tovariša Dornek in Smokvina, prvi je itak že znan po mnogih škandalih, zadnji pa se je nedavno v Škofjeliki tako neotesano obnašal, da je le vlaku hvalo dolžen, ko je pete odnesel. Take dogodbe spominjajo na izraz: „Na njih sadu jih boste spoznali“ — nemško kulturo namreč. Nemcem pa čestitamo za tacega junaka, kakoršen je ta.

(Nesreča.) 27. t. m. je padel v Kranji mlad fant, komaj za vojaka potrjen, v vodnjak.

Skakal je iz same prevzetnosti po dvorišči sem pa tje, k zadnjemu še naredi skok na vodnjak, pa deska je bila preslaba in se zlomila. Fant pade v 22 sežnjev globoki vodnjak, iz katerega so ga komaj na pol mrtvega izvlekli, ena roka je bila štirikrat zlomljena; živel je še tako dolgo, da so ga mogli v sveto olje ddati. Mrtveca so odpeljali potem na Primskovo, kjer je prebival.

* (Elegant.) Iz Ljubljane se nam piše: Ker se je zadnjič ljubljanski „Tagblatt“ tolikanj re-penčil, da je „Narod“ omenil dar, ki ga je gosp. Hočevar naklonil gasilnemu društvu in ker je nekako bahaje trkal ob polne žepe Feuerwehrstov, naj tedaj tudi blagovoljno odgovori, kako to, da se je šopek, katerega je gasilno društvo l. 1870, meseca junija darovalo na ljubljanskem kolodvoru gospoj glasovitega magjarona Čekuša iz Zagreba, še le pred malo dnevi plačal in to še le vsled terjanja dotičnega vrtnarja. Noblesse oblige!

* (Umril) je v Ljubljani g. Franc Valenta, c. k. gub. eksp. vodovalnik v pokoji, oče znanega slov. povodnika in skladatelja.

* (Ljubljanski mizarji) so svoj „strike“ odložili do 16. junija; med tem pa že zopet nov „strike“ napravljajo čevljarski pomočniki.

* (Volčja zalega uničena.) Dva kmeta iz občine Doleuja Vas sta okrajnemu glavarstvu v Kočevji izročila pet mladih volkov, katere sta volkulji iz berloga vzela in tako pomogla, da se volkovi, ki še kako nadlegujejo kočevsko okolico, s časom iztrebijo.

* (Stavljenje fabrike za tobak) v Ljubljani je ministerstvo izročilo gospodom: Samek, Tönnies, Kotnik, Starčevič in L. Tavčar.

* (Kako se število vseučiliščnih učencev na Rusku množi) in s tem raste slovenska kultura, dokazujejo najbolje sledeče po „Varšavskem dnevniku“ posnete številke, katerim so ob enem pridnjana imena dotičnih ministrov za narodno prosveto.

Leta 1809 študentov 1414. Grof J. Zavadovskij.

„ 1815 „	2043. Al. Razumovskij.
„ 1823 „	2965. Knjez Al. Golicev.
„ 1827 „	2820. Admiral Šiškov.
„ 1836 „	2016. Grof Sergij Uvarov.
„ 1842 „	2883. „ „ „
„ 1848 „	4566. „ „ „
„ 1850 „	3568. Kn. Širinskoj-Šihmatov.

Leta 1853 študentov 2987. A. Norov.

„ 1856 „	4325. „
„ 1860 „	5453. Jevgr. Kovaljevskij.
„ 1861 „	4922. Admiral grof Putjatin.
„ 1865 „	5627. Al. Golovin.
„ 1868 „	6189. Grof Dmitrij Tolstoj.

* (Požar) je nastal 8. maja v mestu Disni v vilenskej guberniji na Ruskem in je pokončal nad 300 hiš.

* (Umril) je poljski knjez Jurij Lubomirski, znan po svojem udeleženju pri slovanskem kongresu v Pragi l. 1848 in eden najvnetejših federalistov med Poljaki. Knjez Lubomirski je bil ud cislajtanske gospiske zbornice, priatelj poljskega pesnika Krasinskega in ima veliko zaslugo, da se je ustanovila poljska akademija v Krakovi.

* (Velikanski topovi.) Anglija name-rava za brambo svojih morskih bregov velikanske topove zlivati, kateri bodo imeli 12 palcev kalibra in bodo metali s 110 funti strelnega prahu projektili v teži 700 funtov. Na evropskem kontinentu ima največja topova cev 9 palcev kalibra.

* (Mavrica od lune.) Iz Ljubljane se poroča, da so 22. t. m. tam opazovali nekoliko po desetih zvečer mavrico, katero je lomljenje lunine luči uzročilo.

* (Japanci) so že tudi začeli zabavna potovanja, kajti, kakor piše „France“, prišlo je pred nedavnim časom 35 Japancev, med temi nekaj študentov in večina ženskih, v Lyon, kjer so si stanovanje najeli v „Grand Hotel-u“. Ti Japanci potujejo samo za zabavo in so večjidel bogati trgovci iz Jeda in Jokahame. Oblečeni so po evropsko, toda obleka je z njihovimi azijskimi tipi neki vrlo v protislovju. Ženske pa se znajo obnašati tako dobro, da bi človek mislil, ka je bila pariška moda edino za-nje iznajdena.

Dunajska borsa 29. maja.

Srebro 111 „ 10 .

Od mnogih zdravnikov priporočena in s sijajnimi uspehi rabljena maža za počene

Salbe gegen Unterleibs-Brüche

od Bogoljuba Sturzenegger-a v Herisau-u, Švica, se lahko po njem samem dobi ali pa po spodaj sledenih zaloga. Ta maža nima celo nič škodljivega v sebi in ozdravi tudi starelo počenost v najmnožih slučajih popolnoma. Cena za lonec 3 gld. 20 kr. avst. velj. (47—6)

Zaloga na Dunaji: Jos. Weiss, Apotheke zum Mohren.

Zaloga na Dunaji: Jos. Weiss, Apotheke zum Moh

Odpira se poslovanje

Čevljarske asocijacije v Ljubljani.

Pokorno podpisani si dovoljuje p. n. občinstvu s tem naznani, da so čevljarski pomočniki v Ljubljani asocijacijsko ustanovili in 22. maja poslovanje odprli.

Ker je zrno delavne moči zbral se, morem p. n. občinstvo zagotoviti, da bodo delali črevlje za gospode in gospe najbolj elegantno in trdno. Solidna in kar mogoče cena poštrelja se zagotavlja.

Oznanovaje to p. n. občinstvu, dovoljujem si ob enem novo od delavec ustanovljeno asocijacijsko dobrotni nagrenosti občinstva v mestu in na deželi priporočati.

Upam, da si bo čevljarska asocijacija v kratkem času z rehno postrežbo zaupanje občinstva v polni meri zadobila.

Čevljarska asocijacija je za zdaj v Eggenberger-jevi hiši vis-à-vis Hradeckovega mosta, nad prvim stropom, (prej krojaška asocijacija.)

kamor vsa naročila obrniti prósimo.

Podpisuje se spoštovanjem

v imenu udov čevljarske asocijacije:

Jarnej Žitnik,
predstojnik.

(110—2)

Eggenbergerjeva hisa vis-à-vis Hradeckovega mosta

(50—11)

Čevljarske asocijacije

v Ljubljani.

čevljarske asocijacije

v Ljub

